

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Adaptare după:

Ion Creangă

CAPRA CU TREI IEZI

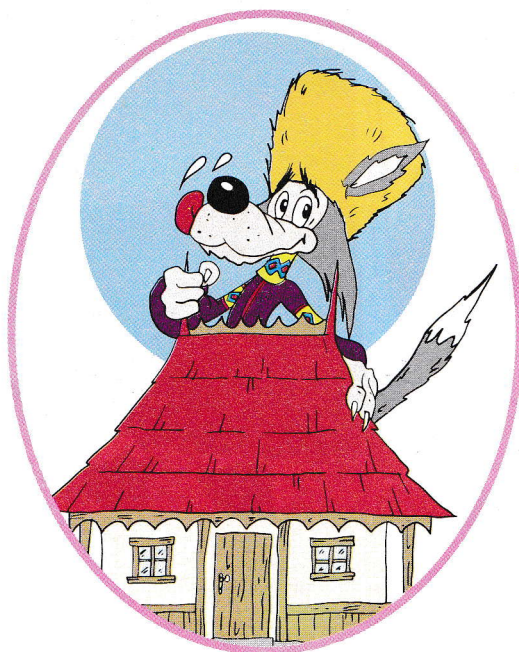
Adaptare text: **Elena Ionescu, Ana-Maria Cozma**

Corectură: **Laura Ivona Dumitru**

Tehnoredactare: **Gheorghe Dumitru**

Ilustrații: **Costin Călimoceanu**

DTP: **Daniel Cozma**

Editura

ANDREAS print

Era odată o capră care avea trei iezi; dintre toți, mezinul era cel mai cuminte. Vorba ceea: „Sunt cinci degete la o mână și nu seamănă unul cu altul“.

Într-una din zile capra chemă la ea iezi și le zise:

– Dragii mamei, eu am să plec în pădure să aduc ceva de-ale mâncării. Voi să încuiați ușa cu zăvorul și să nu deschideți până nu veți auzi glasul meu. Pot să am încredere în voi? Veți asculta unul de altul?

– Să n-ai nicio grijă, mămucă, răspunseră iezișorii neastâmpărați.

Ca să mă recunoașteți, am să vă cânt așa:

Trei iezi cucuieți

Ușa mamei descuieți!

Că mama v-aduce vouă:

Frunze-n buze

Lapte-n țâțe

Și capra se duse la treaba ei, iar iezi traseră cu putere zăvorul de la ușă.

Drob de sare

În spinare

Mălăieș în călcăieș,

Smoc de flori

Pe subsuori.

Dar vorba veche: „Pereții au urechi și ferestrele ochi“. Cumătrul lup, care de mult pândea momentul să mănânce iezișorii, trase cu urechea la peretele din dosul casei. Ascultă cântecelul cu atenție și se gândi în sinea lui: „Ia, acum mi-i timpul... De i-aș păcăli să deschidă ușa, știu că mi-aș face un prânz pe cinste!“.

Și zicând acestea, ocoli casa, se uită, ciulind urechile, în dreapta și-n stânga, apoi se apropie tiptil de ușă și începu să cânte cu glas gros: